

Czwartek, 15 marca 2018 r.

P8_TA(2018)0089

Wytyczne dotyczące budżetu na rok 2019 – sekcja III

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2019, sekcja III – Komisja (2017/2286(BUD))

(2019/C 162/31)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020⁽¹⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej⁽⁴⁾,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2018⁽⁵⁾ i załączone do niego wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2019 (06315/2018),
- uwzględniając art. 86a Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0062/2018),

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 105.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 57 z 28.2.2018, s. 1.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

- A. mając na uwadze, że negocjacje w sprawie budżetu Unii na 2019 r., ostatniego w bieżącej kadencji parlamentarnej, zbiegną się z negocjacjami w sprawie następnych wieloletnich ram finansowych (WRF) oraz z reformą systemu zasobów własnych UE; mając na uwadze, że rok 2019 będzie szóstym rokiem obowiązywania WRF na lata 2014–2020;
- B. mając na uwadze, że obydwie organy władzy budżetowej powinny dołożyć starań o osiągnięcie w Komitecie Pojedynczym ambitnego i całościowego porozumienia w sprawie budżetu na 2019 r., aby pozytywnie wpłynąć na równoległe negocjacje i umożliwić osiągnięcie – przed końcem bieżącej kadencji parlamentarnej – porozumienia w sprawie WRF na okres po 2020 r. i w sprawie zasobów własnych;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z porozumieniem z grudnia 2017 r. w sprawie rozpoczęcia drugiego etapu negocjacji brexit nie powinien mieć bezpośredniego wpływu na budżet na 2019 r., ponieważ zgodnie ze wspólnym sprawozdaniem UE i Zjednoczonego Królestwa⁽⁶⁾ państwo to wniesie wkład we wdrażanie budżetu Unii na lata 2019 i 2020 i będzie uczestniczyć w tym wdrażaniu, jak gdyby nadal było członkiem Unii;
- D. mając na uwadze, że narastające ruchy populistyczne i ekstremistyczne w państwach członkowskich szerzą i podsycają fałszywe informacje o UE i jej budżecie, co wskazuje na potrzebę lepszego i przejrzystszego informowania;
- E. mając na uwadze, że obywatele przez lata negatywnie postrzegali działania mające służyć przezwyciężeniu kryzysu finansowego, społecznego i gospodarczego, tymczasem obecna poprawa koniunktury gospodarczej, będąca wynikiem skoordynowanych dążeń do wprowadzenia Europy na ścieżkę ożywienia gospodarczego, daje większą swobodę w planowaniu budżetowym;
- F. mając na uwadze, że w ostatnich latach Rada wielokrotnie przeczyła samej sobie, gdyż proponowała nowe priorytety polityczne dla UE, a jednocześnie była niechętna przeznaczaniu nowych środków na ich sfinansowanie; mając na uwadze, że nowe priorytety polityczne i przyszłe wyzwania dla UE powinno się finansować z dodatkowych środków, nie zaś przez zmniejszanie środków na istniejące, udane programy;
- G. mając na uwadze, że pod koniec obecnego okresu programowania finansowego realizacja wieloletnich programów nabierze tempa, a przez to zwiększy się zapotrzebowanie na odpowiednie zasoby finansowe;

Podjęmowanie wyzwań stojących przed UE i oczekiwania obywateli

1. odnotowuje przezwyciężanie skutków kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego, umocnione przez dążenia UE i państw członkowskich do przywrócenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, ale wymagające dalszych starań, aby znaleźć pozytywne odzwierciedlenie w życiu codziennym obywateli UE, z których wielu od szeregu lat dotkliwie doświadcza konsekwencji kryzysu; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na ludzi młodych i na osoby zagrożone ubóstwem lub bezrobociem, by zapewnić im odczuwanie korzystnych skutków tych działań, a tym samym zapobiegać wzrostowi nierówności społecznych i regionalnych; podkreśla w związku z tym, że należy zwrócić szczególną uwagę na zdolność poszczególnych regionów do czerpania korzyści z przyspieszenia wzrostu;

2. podkreśla, że, według danych Eurostatu, a wbrew twierdzeniom populistów obywatele UE z optymizmem postrzegają jej przyszłość; podkreśla, że Unia powinna wykonywać swoje zadania i obowiązki oraz aktywniej działać na rzecz poprawy jakości życia swoich obywateli, zarówno dziś, jak i w przyszłości, ale również lepiej chronić ich przed nieuczciwymi praktykami handlowymi i gospodarczymi na rynku globalnym, jednocześnie pomagając im czerpać z niego korzyści; podkreśla, że należy podjąć wyzwania dotyczące zmiany klimatu i zaradzić zagrożeniom dla bezpieczeństwa międzynarodowego; uważa, że aby spełnić te oczekiwania i wypełnić zobowiązania, UE musi lepiej funkcjonować w zakresie przysługujących jej kompetencji, aby wspierać tworzenie trwałego wzrostu i miejsc pracy oraz niwelować różnice poziomu życia wśród obywateli UE we wszystkich regionach, a jednocześnie w pełni realizować strategię „Europa 2020”, osiągać cele zrównoważonego rozwoju i wypełniać porozumienie paryskie; podkreśla konieczność przygotowania gospodarki europejskiej i obywateli UE na możliwości, jakie stwarza cyfryzacja; uważa, że ważnym wyzwaniem na rok 2019 jest również wyeliminowanie podstawowych przyczyn migracji oraz położenie kresu różnego rodzaju dyskryminacji, w tym dyskryminacji kobiet i osób LGBTI;

⁽⁶⁾ Wspólne sprawozdanie negocjatorów Unii Europejskiej i rządu Zjednoczonego Królestwa z dnia 8 grudnia 2017 r. z postępów poczynionych w pierwszym etapie negocjacji prowadzonych na mocy art. 50 TFUE w sprawie uporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, TF50 (2017) 19 – Komisja do UE 27.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Przygotowanie zrównoważonej przyszłości oraz większa solidarność w obrębie UE i poza jej granicami

Zrównoważona przyszłość

3. uważa, że w budżecie UE na 2019 r. należy wzmocnić wszystkie odpowiednie instrumenty walki z bezrobociem wśród młodzieży, szczególnie w tych regionach UE, które są słabiej rozwinięte gospodarczo, ze szczególnym uwzględnieniem doskonalenia umiejętności z zakresu przedsiębiorczości oraz umiejętności zawodowych i mobilności, uznawania kwalifikacji na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia zawodowego, a także wsparcia wzrostu gospodarczego, konkurencyjności, tworzenia miejsc pracy, inwestycji w infrastrukturę, innowacyjności, badań naukowych oraz MŚP; podkreśla, że bezrobocie wśród młodzieży, mające znaczne konsekwencje społeczne, to jedno z największych wyzwań na szczeblu europejskim;
4. uważa, że priorytetami w budżecie UE na 2019 r. powinny być: wzrost gospodarczy, innowacyjność, konkurencyjność, bezpieczeństwo, walka ze zmianą klimatu, przechodzenie na odnawialne źródła energii oraz migracja;
5. popiera dawanie młodym ludziom większych możliwości udziału w działaniach solidarnościowych; apeluje, by po planowanym na 2018 r. przyjęciu przepisów o Europejskim Korpusie Solidarności inicjatywę tę szybko uruchomić i w pełni wdrożyć;
6. wyraża zadowolenie, że na stanowczy wniosek Parlamentu w wyniku postępowania pojednawczego w sprawie budżetu UE na 2018 r. pierwotnie zaproponowany przydział środków dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych zwiększono o nowe środki w wysokości 116,7 mln EUR, co daje łącznie na 2018 r. kwotę 350 mln EUR, lecz podkreśla, że należy usprawnić wdrażanie środków, których wykorzystanie jest opóźnione; sprzeciwia się interpretacji programowania finansowego na rok 2018 przedstawionej przez Komisję w aktualizacji technicznej programowania finansowego na lata 2019–2020 po przyjęciu budżetu na 2018 r., zgodnie z którą wspomniane zwiększenie środków oznacza wykorzystanie środków na kolejne lata w początkowym okresie realizacji, i oczekuje, że Komisja wywiąże się z obietnic złożonych Parlamentowi na koniec postępowania pojednawczego w 2017 r.; oczekuje, że w projekcie budżetu na 2019 r. znajdą się ambitniejsze założenia dotyczące walki z bezrobociem młodzieży oraz należyte wyważone zostaną zmiany w poziomie zdolności absorpcyjnej w tej dziedzinie i polityczna wola wsparcia dla tej kwestii; przypomina, że Komisja zobowiązała się, że zaproponuje dalsze zwiększenie finansowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w formie budżetu korygującego, jeżeli pozwoli na to zdolność absorpcyjna inicjatywy w 2018 r.; nalega, by państwa członkowskie i Komisja dopasowywały oferty zatrudnienia, kształcenia lub szkolenia do profilu uczestników i zapotrzebowania na rynku pracy, by uczestnicy znaleźli trwałe zatrudnienie;
7. wzywa Komisję, by na potrzeby procedury w 2019 r. udostępniła dane finansowe dotyczące wdrażania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w rozbiciu na wkłady poszczególnych krajów w celu uzupełnienia dostępnych już danych o kosztach całkowitych; wzywa Komisję do poprawy synergii między Inicjatywą na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, Europejskim Funduszem Społecznym i budżetami krajowymi państw członkowskich, aby zapewnić, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie będzie zastępować krajowego finansowania działań skierowanych do młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (NEET);
8. uważa, że powstały przed 30 laty program Erasmus+ nadal jest – obok programów UE w dziedzinie kultury – najważniejszym programem wspierania mobilności ludzi młodych, uczenia o najważniejszych europejskich wartościach i wpajania ich młodym ludziom, na co wskazuje liczba otrzymywanych wniosków, przekraczająca możliwości finansowania; jest zdania, że należy jeszcze bardziej zwiększyć (przynajmniej podwoić) budżet programu Erasmus+ na rok 2019, aby móc pozytywnie rozpatrzyć kwalifikowane wnioski, zwłaszcza w dziedzinie uczenia się przez całe życie;
9. uważa, że badania naukowe, konkurencyjność i MŚP mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; podkreśla w związku z tym znaczenie tworzenia dla przedsiębiorstw w UE, zwłaszcza dla MŚP, warunków sprzyjających innowacyjności, badaniom naukowym i inwestycjom, aby stworzyć w UE gospodarkę mogącą naprawdę konkurować na szczeblu ogólnosiwiatowym; podkreśla znaczenie zwiększenia budżetu w dziale 1a oraz środków na pomyślnie realizowane programy, np. „Horyzont 2020” i programy wspierające MŚP, w tym program UE na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME), w którym kandydaci ubiegający się o wsparcie są znacznie liczniejsi niż beneficjenci; podkreśla znaczenie uwzględnienia szczególnych wymogów i niewielkich zasobów administracyjnych MŚP przy tworzeniu programów dla MŚP; uważa, że wymaga tego szybko zmieniające się i wysoce konkurencyjne otoczenie oraz głębokie zmiany zachodzące we wszystkich sektorach w wyniku cyfryzacji; zauważa, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne również przyczyniają się do realizacji wszystkich tych priorytetów;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

10. podkreśla, że inwestycje w badania naukowe i innowacyjność to warunek osiągnięcia prawdziwej konkurencyjności w UE; ubolewa, że niepokojąco mało wniosków jest rozpatrywanych pozytywnie, przez co finansowanie ze środków UE otrzymuje mniej dobrych jakościowo projektów z dziedziny badań naukowych i innowacyjności; w związku z tym podkreśla, że należy zapewnić odpowiedni poziom środków na program „Horyzont 2020”;

11. wskazuje na możliwości wzrostu gospodarczego, jakie niesie ze sobą transformacja technologiczna, i apeluje, by budżet UE odgrywał odpowiednią rolę we wspieraniu cyfryzacji przemysłu europejskiego oraz upowszechnianiu umiejętności cyfrowych i przedsiębiorczości;

12. przyznaje, że MŚP są podstawą gospodarki europejskiej i będą w dalszym ciągu odgrywać decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy i zapewnianiu wzrostu w całej UE; apeluje w związku z tym, by w 2019 r. zwiększyć środki na program COSME, zważywszy na powodzenie tego programu;

13. z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie i przedłużenie funkcjonowania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), którego zwiększony fundusz gwarancyjny odgrywa kluczową rolę w zmniejszaniu luki inwestycyjnej w UE; przypomina, że fundusz gwarancyjny EFIS finansuje się po części kosztem programu „Horyzont 2020” i instrumentu „Łącząc Europę”, mimo że oba te programy mają długoterminowy i przyszłościowy charakter; podkreśla, że Parlament od dawna jest zdania, że wszelkie nowe inicjatywy muszą być finansowane z nowych środków, a nie za pomocą przesunięć, oraz że uszczerbek dla dotychczasowych programów należy korygować w ramach rocznej procedury budżetowej; przypomina, że należy w jak największym stopniu anulować cięcia w tych programach;

14. podkreśla, że EFIS o przedłużonym okresie obowiązywania powinien osiągnąć w 2019 r. znaczne postępy w zwiększeniu zasięgu geograficznego, by wszystkie regiony mogły w równym stopniu korzystać z dźwigni finansowej, jaką daje gwarancja budżetowa UE; wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia reform strukturalnych, które poprawią otoczenie inwestycyjne i lokalne możliwości skutecznego wykorzystania we wszystkich regionach wsparcia udzielanego z EFIS;

15. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zobowiązanie państw członkowskich do odnowienia programu UE w dziedzinie obrony, który służy zwiększeniu zarówno miękkiej, jak i twardej siły, a także uważa, że program ten odpowiada na obawy obywateli dotyczące bezpieczeństwa wobec coraz większej niestabilności na świecie, którą pogłębiają nowe rodzaje zagrożeń; popiera niedawną inicjatywę Komisji dotyczącą europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego, co ma być pierwszym krokiem do utworzenia europejskiego funduszu obronnego; domaga się, by program ten finansowano wyłącznie z nieprzydzielonych marginesów lub instrumentów szczególnych, a nie za pomocą przesunięć środków z dotychczasowych programów;

16. podkreśla, że zapewnianie bezpieczeństwa wewnętrznego musi pozostać priorytetem Unii, i wzywa do zwiększenia finansowania tego ewoluującego obszaru polityki; wyraża przekonanie, że UE musi więcej inwestować w umacnianie swoich granic i zarządzanie nimi, zacieśnianie współpracy między organami ścigania i organami krajowymi oraz zwalczanie terroryzmu, radykalizacji i przestępczości zorganizowanej, przez wdrożenie odpowiednich i nowoczesnych cyfrowych systemów informacyjnych; podkreśla w związku z tym rolę Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz potrzebę odpowiedniego finansowania agencji działających w dziedzinie granic, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; przypomina, że pula środków finansowych tego instrumentu na 2018 r. została znacznie zmniejszona;

17. apeluje o zwiększenie środków finansowych na walkę ze zjawiskiem radykalizacji, która podsyca brutalny ekstremizm w Unii; jest zdania, że cel ten można osiągnąć przez wspieranie integracji oraz zwalczanie dyskryminacji, rasizmu, ksenofobii, fundamentalizmu oraz przejawów nienawiści w mowie i w piśmie;

18. z zadowoleniem przyjmuje rolę odgrywaną przez Fundusz Azylu, Migracji i Integracji; apeluje o przyznanie na ten fundusz odpowiednich środków budżetowych w 2019 r., by wspierać godne przyjmowanie osób ubiegających się o azyl w państwach członkowskich, sprawiedliwe strategie powrotów, programy przesiedleń, politykę legalnej migracji oraz promowanie skutecznej integracji obywateli państw trzecich, a także rozwiązywanie problemu nielegalnej imigracji; potwierdza znaczenie dysponowania ukierunkowanymi środkami finansowymi na zwalczanie pierwotnych przyczyn kryzysu migracyjnego i uchodźczego; w związku z tym podkreśla, że z budżetu UE należy finansować działania w krajach pochodzenia migrantów oraz w krajach przyjmujących uchodźców, w tym (lecz nie wyłącznie) działania mające na celu przeciwdziałanie ubóstwu, bezrobociu, wyzwaniom edukacyjnym i gospodarczym oraz niestabilności;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

19. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku mającego zapewnić na szczeblu europejskim solidarności finansowej z ofiarami aktów terroryzmu i ich rodzinami;

20. przypomina znaczenie agencji UE w zapewnianiu realizacji priorytetów legislacyjnych UE, a tym samym w osiągnięciu celów polityki UE, związanych np. z konkurencyjnością (zatrudnienie, zrównoważony wzrost, unia energetyczna), migracją (azyl, zarządzanie transgraniczne), wspieraniem praw podstawowych (ochrona danych) i bezpieczeństwem (cyberprzestępczość, narkotyki, oszustwa, pranie pieniędzy, terroryzm, współpraca sądowa, współpraca policyjna, wsparcie wielkoskalowych systemów informacyjnych); oczekuje, że negocjacje w sprawie budżetu na 2019 r. pozwolą zapewnić agencjom i innym organom UE realistyczne i wystarczające środki operacyjne i administracyjne, które umożliwią im podołać obowiązkowi, w tym wypełniać coraz liczniejsze zadania i sprostać coraz większemu wolumenowi pracy; wzywa do przydzielenia zasobów wystarczających do zapewnienia właściwego wdrożenia i funkcjonowania Prokuratury Europejskiej; wzywa, w ujęciu bardziej ogólnym, do przeprowadzenia dokładnej oceny strategicznych interesów i zadań wszystkich agencji oraz możliwości zgrupowania agencji stosownie do strategicznego charakteru ich zadań i wyników; ponownie zauważa, że rok 2018 jest ostatnim rokiem obniżania liczby pracowników o 5 % oraz korzystania z „puli realokacji”; oczekuje, że w budżecie na 2019 r. Komisja i Rada powstrzymają się od dalszych cięć środków dla agencji;

21. uważa, że w sytuacji gdy kluczowe podmioty, np. USA, niechętnie wywiązują się ze zobowiązań do walki ze zmianą klimatu zgodnie z porozumieniem paryskim, budżet na 2019 r. musi pozwolić UE zdecydowanie zmierzyć się z tym problemem, jednym z największych problemów naszego pokolenia, dzięki dodatkowemu wsparciu finansowemu na takie inicjatywy jak program działań na rzecz klimatu LIFE, ECOPotential i „Czyste niebo”; podkreśla, że wydatki na ten cel należy traktować jak inwestycje długoterminowe, a nie jak koszty, oraz że Europejski Trybunał Obrachunkowy i Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych stwierdziły, że UE daleko do osiągnięcia celu dotyczącego finansowania działań związanych ze zmianą klimatu; wzywa Komisję, by dążyła do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego oraz długoterminowych celów klimatycznych samej UE przez uzyskanie docelowego poziomu 20 % wydatków na rzecz klimatu w obecnych WRF (na lata 2014–2020); podkreśla w tym względzie, że wkład na 2019 r. powinien zdecydowanie przewyższać ogólny cel, aby zbilansować mniejsze środki z pierwszych lat WRF, oraz że należy w pełni zoptymalizować mechanizm uwzględniania zmiany klimatu we wszystkich dziedzinach polityki;

Większa solidarność w odpowiedzi na wyzwania społeczne, terytorialne i globalne

22. jest zdania, że budżet UE powinien wspierać starania państw członkowskich w takich obszarach jak bezrobocie i opieka zdrowotna dzięki przeznaczeniu odpowiednich środków na programy służące zwalczaniu nierówności, łagodzeniu najdotkliwszych form ubóstwa, zwłaszcza w najbardziej odizolowanych i podatnych na zagrożenia grupach ludności, a szczególnie wśród dzieci, oraz umożliwianiu obywatelom nabywania umiejętności niezbędnych, by dostosować się do cyfryzacji;

23. podkreśla, że należy zwiększyć wsparcie dla unijnych programów pobudzających wzrost gospodarczy i tworzenie długoterminowych miejsc pracy wysokiej jakości, zwłaszcza dla ludzi młodych, uzupełniając starania państw członkowskich o zapewnienie różnicowanych umiejętności zawodowych, a nie wczesnej specjalizacji, co zwiększa odporność i umożliwia dostosowanie społeczne, a jednocześnie przeciwdziała regresowi demograficznemu i niedoborom wykwalifikowanej siły roboczej w niektórych sektorach oraz służby trwałości systemów opieki społecznej; zauważa, że rozważenie specjalnych, dostosowanych do potrzeb środków może okazać się użyteczne w sektorach lub regionach, które przeżywają szczególne trudności lub stały się znacznie bardziej podatne na zagrożenia;

24. przypomina o postępującym procesie starzenia się ludności oraz wzroście liczby osób – zwłaszcza osób starszych – potrzebujących specjalnej i ukierunkowanej opieki; wzywa Komisję do zwiększenia środków wspierających podejmowanie wyzwań demograficznych i ponownie wyraża poparcie dla takich inicjatyw jak „wioski dla osób cierpiących na demencję”, gdzie już na wczesnym etapie zapewnia się należyty opiekę;

25. uważa, że dyskryminacja ze względu na płeć, zwłaszcza na rynku pracy, nie tylko jest sprzeczna z wartościami UE, ale stanowi również czynnik poważnie hamujący wzrost gospodarczy, ponieważ pozbawia kobiety możliwości wykonywania użytecznej działalności zawodowej; podkreśla kluczowy wkład upodmiotowienia kobiet w tworzenie bardziej integracyjnych, sprawiedliwych i pokojowych społeczeństw, rozwijających się w sposób bardziej zrównoważony; oczekuje, że budżet na 2019 r. będzie wspierał przedsiębiorczość kobiet i przyjął dostępowi kobiet do finansowania ze środków UE, np. w programach COSME i „Horyzont 2020”, oraz rozszerzy politykę spójności, by wesprzeć dalsze inwestycje w edukację, opiekę nad dziećmi i infrastrukturę służby zdrowia, co pomoże kobietom godzić życie prywatne i zawodowe;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

26. ponownie wyraża zaniepokojenie opóźnieniami we wdrażaniu polityki spójności, przez którą wyraża się solidarność terytorialna UE i która jest głównym obszarem jej polityki inwestycyjnej, ale przyznaje, że w roku 2017 po raz pierwszy przyspieszono wdrażanie programów europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, i ma nadzieję, że ta tendencja utrzyma się w latach 2018–2019; uważa, że należy przewidzieć wystarczające środki na płatności, aby wdrażanie tej polityki przebiegało bez zakłóceń;

27. przypomina o znacznym wkładzie Unii we wspieranie pokoju i pojednania w Irlandii, w szczególności za pośrednictwem programów PEACE i INTERREG, przeznaczonych dla Irlandii Północnej i hrabstw granicznych na południu; apeluje o pełne poszanowanie podjętych wcześniej zobowiązań, jak w przypadku porozumienia wielokopiatkowego, w odniesieniu do praworządności i demokracji; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by dalej wspierały proces pokojowy przez kontynuację finansowania programu PEACE i powiązanych programów;

28. zwraca uwagę, że wspólna polityka rolna (WPR) to jeden z fundamentów integracji europejskiej i że od lat zapewnia ona zaopatrzenie obywateli europejskich w bezpieczną żywność wysokiej jakości, właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku rolnego oraz zrównoważony rozwój regionów wiejskich; przypomina, że środki finansowe WPR przyczyniają się w szczególności do rentowności rolnictwa i stabilności UE;

29. w związku z tym wzywa Komisję, by dalej wspierała rolników w całej Europie w radzeniu sobie z niespodziewanymi wahaniami na rynku oraz zapewnieniu dostaw bezpiecznej żywności wysokiej jakości; domaga się poświęcenia dostatecznej uwagi drobnym rolnikom i rybakom;

30. uważa, że regionalizacja i cele społeczno-gospodarcze muszą odgrywać większą rolę we wspólnej polityce rybołówstwa oraz że należy zwiększyć zakres Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego; wzywa Komisję, by ułatwiła dostęp do finansowania i uprościła procedury; wyraża szczególne zaniepokojenie potencjalnym niekorzystnym wpływem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej na rybołówstwo, zwłaszcza w sąsiednich przybrzeżnych państwach członkowskich;

31. z zadowoleniem przyjmuje propozycję rozszerzenia zakresu i wzmocnienia Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności; uważa, że wzmocnienie Mechanizmu Ochrony Ludności ma ogromne znaczenie dla szybszego i spójniejszego reagowania w dziedzinie ochrony ludności na szczeblu unijnym, w zakresie zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka, gotowości i reagowania na nie w Unii i poza nią;

32. oczekuje, że w wykonaniu budżetu większy nacisk położony zostanie na trwające procedury i obecne środki w związku z ograniczonymi zasobami oraz apelami do UE o przejęcie większej odpowiedzialności, by zapewnić szybkie i oszczędne wypełnianie zobowiązań finansowych;

33. uważa, że agencje, programy i polityki UE dotyczące zarządzania przepływami migrantów i uchodźców, a także kontroli granicznej powinny otrzymać odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie, aby poradzić sobie z obecnym kryzysem uchodźczym, w którym oczekuje się, że państwa członkowskie również przyjmą na siebie część odpowiedzialności zgodnie z zasadą podziału obciążenia i z konwencjami genewskimi; jest zdania, że jeśli UE chce znaleźć długoterminowe rozwiązanie, to powinna również wykazać się solidarnością zewnętrzną, tworząc warunki dla pokoju i dobrobytu w krajach pochodzenia dzięki większemu naciskowi na politykę inwestycji i rozwoju, zwłaszcza przez wdrożenie Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) i instrumentu na rzecz pomocy humanitarnej; uznaje znaczenie i szczególną wartość polityki na rzecz rozwoju, której priorytetami są: eliminacja ubóstwa, edukacja, zdrowie i rozwój gospodarczy; podkreśla potrzebę wspierania działań i programów UNRWA; podkreśla, że jednym z warunków zachowania stabilności i dobrobytu w UE jest jej stabilne sąsiedztwo; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia priorytetowego charakteru inwestycji w krajach sąsiadujących z UE w celu wsparcia dążeń do rozwiązania głównych problemów w tym obszarze: wyzwań migracyjnych i uchodźczych oraz rozwoju w południowym sąsiedztwie i niestabilności w sąsiedztwie wschodnim, częściowo spowodowanej rosyjską polityką zagraniczną, sprzeczną z prawem międzynarodowym oraz demokratycznymi i standardami praw człowieka; podkreśla, że nowe priorytety polityczne i przyszłe wyzwania dla UE, takie jak bezpieczeństwo i obrona, powinny być finansowane z nowych środków, a nie przez cięcia w dotychczasowych, skutecznych i ważnych obszarach polityki i programach, takich jak pomoc rozwojowa i humanitarna czy polityka sąsiedztwa; podkreśla ponadto, że polityka bezpieczeństwa i rozwoju wzajemnie na siebie oddziałują, oraz że obie w istotnej mierze warunkują tworzenie dobrze funkcjonującego państwa, a także dobrze funkcjonujących, wolnych od korupcji struktur administracyjnych oraz minimalnych norm w sferze społecznej, zdrowotnej i gospodarczej;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

34. podtrzymuje swoje stanowisko, że pomocnicze mechanizmy budżetowe, np. fundusze powiernicze i inne podobne instrumenty, stanowią obejście procedury budżetowej, zmniejszają przejrzystość w zarządzaniu budżetem i ograniczają prawo Parlamentu do skutecznego kontrolowania wydatków; uważa w związku z tym, że te zewnętrzne instrumenty, powstałe w ostatnich kilku latach, muszą być włączone do budżetu Unii i że należy znaleźć alternatywne rozwiązania, aby umożliwić Unii szybkie reagowanie w sytuacjach kryzysowych i pokryzysowych na szczeblu międzynarodowym;

35. podkreśla, że Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) powinien między innymi i przede wszystkim ułatwiać reformy polityczne i gospodarcze w krajach objętych procesem rozszerzenia; w związku z tym zachęca Komisję, by w projekcie budżetu na rok 2019 kontynuowała ocenę funduszy IPA z uwzględnieniem pogarszającej się sytuacji polityczną w Turcji oraz pilnej potrzeby rozwiązania problemu rosnącej radykalizacji w państwach bałkańskich;

Oczekiwania wobec procedury budżetowej 2019

36. zwraca się do Komisji, by nadal była uczciwym mediatorem na każdym etapie procedury oraz by rzetelnie i precyzyjnie wdrażała decyzje władzy budżetowej;

37. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po śródkresowym przeglądzie WRF i wbrew konkluzjom Rady z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2019 procedura na rok 2018 wykazała, że władza budżetowa może w pełni korzystać ze swoich prerogatyw, aby w rocznej procedurze budżetowej określać wysokość i przeznaczenie budżetu UE;

38. uważa, że jako organ władzy budżetowej wybierany bezpośrednio przez obywateli Parlament Europejski powinien odgrywać przypisaną mu rolę polityczną oraz przedstawiać propozycje projektów pilotażowych i działań przygotowawczych wyrażające jego polityczną wizję przyszłości; zobowiązuje się w tym kontekście, że zaproponuje pakiet projektów pilotażowych i działań przygotowawczych opracowany w ścisłej współpracy ze wszystkimi swoimi komisjami, aby znaleźć właściwą równowagę między wolą polityczną a techniczną wykonalnością, którą ocenia Komisja;

39. oczekuje, że podstawą negocjacji w sprawie budżetu na 2019 r. będą wspólne ambicje polityczne i solidarność oraz że podczas tych negocjacji uwzględni się wartość dodaną programów i strategii politycznych UE; uważa, że cel ten można osiągnąć tylko wtedy, gdy strony negocjacji będą szybko informowane o stanowisku drugiej strony, będą rozpoczynać negocjacje na jak najwcześniejszym etapie i wykażą gotowość do kompromisu;

o

o o

40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
